

• video's van de shed session in Drumland
 • meer interviewfragmenten
www.slagwerkwereld.com/swkplus

SLAG WERK KRANT DIGITAAL

Get connected met Wes Watkins

Shed Sessions

Op 31 oktober organiseerden ShedSessions.nl en Drumland de eerste shed session op het Slagwerkkrant Podium in de drumspecialzaak te Lijnden. Uiteraard was Slagwerkkrant daarbij van de partij. Wij proefden de bijzondere sfeer en gingen in gesprek met de hoofdrolspelers van de avond: Wes Watkins uit de VS en Fabian Benjamins en Anthony Amirkhan van ShedSessions.nl.

tekst Bouke Bijlsma foto's Wietse Visser

Het was een waar drumfeestje, die donderdagavond in Drumland. Een zaal vol muzikanten en liefhebbers van een stevige portie gospelfunk en drumgeweld had zich verzameld voor de eerste shed session in de drumspecialzaak te Lijnden. Eerst met een behoorlijk intimiderende clinic van de Amerikaanse hoofdrolspeler die avond: Wes Watkins, en daarna was het shedden geblazen. Iedere drummer die nog durfde – en uiteindelijk deden ze dat allemaal – kon achter een van de drie sets op het

Slagwerkkrant podium gaan zitten voor een jam; met de band en twee andere drummers, waaronder als je geluk had Wes Watkins, natuurlijk. *It's not a battle, it's a shed!* Dat was een van de leuzen die avond, en het geeft goed de sfeer weer van dit uit de Amerikaanse gospelscene overgewaaid fenomeen. Het gaat er niet om de andere drummers te overklassen of weg te blazen. Het gaat erom dat je elkaar uitdaagt, inspireert, dingen voordoet, call-response, *get connected*. Er is altijd wel iemand waar je iets van kunt leren.

De band (in dit geval basgitaar en een drietal toetsenisten) zet een basiscategorie van een vamp neer, en daarover gaan twee of drie drummers met elkaar 'in gesprek'. Om en om vier of acht maten, en dan voluit gaan. Natuurlijk vliegen de gospelchops je daarbij om de oren en natuurlijk probeert iedereen de blits te maken met zijn beste trucs en beatomkeringen, maar de sfeer blijft positief en opbouwend; iedereen probeert de ander vooruit te helpen. Wie wel eens met een stel skateboarders heeft rondgehangen bij een *half pipe*, kent dat goedmoedige sfeertje.

Elkaar dingen voordoen, trucs uitwisselen en *getting connected*, dus.

Troef

Featured artist die avond was Wes Watkins, een Amerikaanse gospel- en r&b-drummer waar wij voordien nog nooit van gehoord hadden, maar die een waar drumkanon bleek te zijn. Wat een power, wat een intentie, wat een feel en wat een lol! Watkins toonde zich zeer vereerd dat juist hij was uitgekomen 'uit al die duizenden goede drummers die er in Amerika rondlopen'. En het mag dan waar lijken dat je daar zo een blik goede gospeldrummers kunt optrekken, Watkins kwam niet helemaal uit de lucht vallen. In 2008 speelde hij zich in Amerika behoorlijk in de kijker door de halve finale te bereiken van de vermaarde Guitar Centre Drum-competition (een soort *Idols* voor drummers); daarbij maakte hij indruk met zijn typische gospelchops.

Tijdens zijn inleidende clinic – 'de combinatie clinic-shed session is in de VS ongekend' – speelt hij een paar tracks met tape, waarbij hij constant grappen uithaalt met de groove en de feel. Geen ritme wordt langer dan een paar maten aangehouden, en meteen vliegen de beatomkeringen en polyritmische variaties je om de oren. Het knappe is dat daarbij wel steeds de feel en de swing overeind blijven. Het blijft altijd lekker!

Opvallende troef van Watkins is zijn bijna complete synchroniteit van rechts en links. Of hij nu open handed speelt met links op de hihat en rechts op snare en toms, of met rechts op de hihat en met links op de extra snare en floortom links van diezelfde hihat; hij heeft altijd die complete controle, power en precisie. Knap! In de duostukken met de (behoorlijk indrukwekkende) Nederlandse bassist Daniel van der Molen gaat het helemaal loos. De twee dagen elkaar voortdurend uit en halen het beste bij elkaar naar boven. En dan moet de shed session nog beginnen.

Shedden maar!

Organisatoren Fabian Benjamins en Anthony Amirkhan leiden de shed

Wes Watkins

'In de VS zijn sheds alledaags. Drummers bellen elkaar op of zetten wat op Facebook, en dan komen er een paar jongens samen om te shedden. Geen big event, dus. Soms is er wel een bijzondere aanleiding: een kerstmis-shed, zomervakantie-shed. Dan komt echt iedereen, ook de grote jongens. Ik heb wel sheds gezien met meer dan tweehonderd mensen.

'Het is inderdaad begonnen in de gospelscene, maar het is niet echt een religieus ding of zo. Dat het meestal in kerken is, komt vooral omdat je een plek nodig hebt, en dan is een kerk een logische plaats die iedereen kent en waar je altijd terecht kunt. Het gaat om het samenkomen en muziek maken. Natuurlijk maakt de gospelstijl met alle chops het aantrekkelijk voor drummers uit die hoek, maar dat is alles. We gaan niet van tevoren bidden: *lord bless my chops*, haha.'

Wes Watkins (26) werd van jongs af aan aangehouden door het drumstel van vader Wesley Panama Watkins. 'Dat ging vanzelf; hij heeft me nooit gepusht. Ik speelde op gehoor, deed na wat ik zag. Daarna was het muziekschool, drumbands, marchingbands, jazzbands, en natuurlijk altijd spelen in de kerk. Ik heb zo veel mogelijk stijlen gestudeerd: r&b, gospel, gogo, maar ook jazz en rock. Dat is de enige manier om te leven van drums; als iemand belt, kun je geen nee zeggen omdat je een stijl niet kent. Mijn belangrijkste band op dit moment is het Walker Redds Project; we spelen contemporary

jazz, r&b, soul en hiphop. Daarnaast speel ik in i5 Church, de band van mijn kerk. We hebben net ons album *Anthem* uitgebracht.'

Opvallend in Watkins' speelstijl is zoals gezegd de complete synchroniteit van rechts en links, en hoe hij de ritmes en fills steeds wisselend over zijn handen verdeelt.

'Zoals je ziet heb ik niet de gebruikelijke set-up; soms speel ik met vier snares, maar hoe dan ook zet ik links van mijn hihat altijd een extra floortom en een extra snare. Het gaat erom dat als je een fill speelt, je niet steeds dat geijkte rijtje van 12-13-16 af gaat. Met een andere set-up kom je altijd uit op iets verrassends. Ik ga daarbij wel uit van de rudiments; veel komt van de marchingband basics. Ik speelde daar altijd de quints (hangende set met vijf toms; red.), dus dan speel je de hele tijd van die rolls van hoog naar laag en andersom, snel en melodisch; dat is er wel een beetje in gebleven, haha.

'Ik ben natuurlijk nog lang niet waar ik als drummer wil zijn. Ik zet elke dag Youtube aan en kijk naar andere drummers: Chris Dave, Billy Cobham, Louie Bellson, Dave Weckl, Tony Williams. Maar ik kijk ook naar mijn vader en naar lokale drummers, nieuwe jongens. Dat is ook waar shed sessions om draaien; samen spelen, maar vooral ook naar elkaar kijken en leren, en dat gaat altijd twee kanten op. Vandaag deed Anthony en paar dingen, dat ik moest stoppen en mijn telefoon pakken om het op te nemen. Je kunt altijd iets van een ander leren.'

session in, leggen nog maar eens de regels uit, en bijten het spits af, uiteraard samen met Watkins. Beide weten 'm behoorlijk te raken, maar tegen de Amerikaanse overmacht is niets duidelijk wordt, is het dat: als het aankomt op power en intentie kunnen de aanwezige Nederlandse drummers heel wat leren van zo'n (naar eigen zeggen) doorsnee Amerikaan; en dan gaat het echt niet alleen om volume. Maar het was geen wedstrijd, weet

je nog, en leren doen ze een boel, die Nederlandse drummers. Sommige zie je al tijdens de avond zelf groeien. Een mooi voorbeeld daarvan is Mickey Fisser (17-jarige zoon van bekende bandleider-gitarist Marcel Fisser). Bij zijn eerste shed is hij nog wat geïntimideerd en voorzichtig, maar aan het eind van de avond, bij de finale shed met Wes Watkins en behoorlijk getruce leeftijdgenoot Davy Henket laat hij al zijn schroom varen en gaat hij volledig loos: vol branie en power,

als een volleerde Amerikaanse shedder. Mooi om te zien!

Mooi ook is de bijdrage van de piepkleine Myron Matitawaer, de jongste deelnemer, die alle aanwezigen verrast met zijn onbevangen drumspel, en gewaagde stickings. Typend voor de sfeer van de avond is hoe Wes Watkins breed grijnzend het optreden van de twaalfjarige filmt met zijn iPhone, om het daarna meteen naar zijn vrienden in de States te sturen: *'This is unbelievable!'* ■

>>

>> ShedSessions.nl Fabian Benjamins & Anthony Amirkhan

Het begon allemaal toen Fabian Benjamins in 2005 door Amerika tourde met gospelrockband Seventh One. 'We speelden in het voorprogramma van Israel New Breed. Dat waren allemaal muzikanten van Usher, en zij vertelden over de shed sessions die ze deden. Ik heb er toen ook een paar bezocht. Geweldig! Gewoon elkaar opzoeken en spontaan muziek gaan maken. Toen ik thuiskwam, dacht ik meteen: waarom zou dat in Nederland ook niet kunnen werken? Ik ben wat gaan rondkijken op internet, en heb eens geprobeerd iets te organiseren met een stel jongens die er vanavond ook waren. Ik merkte meteen dat er genoeg animo was en heb ShedSessions.nl opgezet, maar ik

wilde meer. Ik was op zoek naar iemand met organisatorisch talent en net z'n drive als ik.'

Anthony Amirkhan kwam in de ban van de gospelstijl via de Gospel Summit van Modern Drummer in 2006. 'Daar speelden de beste gospeldrummers uit die tijd: Teddy Campbell, Aaron Spears, Marvin McQuitty (die helaas is overleden) en natuurlijk Gerald Heyward. Vooral die laatste heeft is een van de drijvende krachten geweest achter dat hele fenomeen van de shed sessions.'

Amirkhan nodigde Benjamins uit in zijn Silver Note Studios – 'een muziek-school-oefenruimte-opnamedstudio die ik heb opgericht met mijn broer Jonathan' – en vertelde hem over zijn ideeën om

de shed sessions groter aan te pakken: 'Ik had een serieus concept gemaakt en me goed voorbereid; een beetje als een soort sollicitatie.' Benjamins: 'Er was meteen een klik. Dezelfde avond nog besloten we om samen verder te gaan en ShedSessions.nl op de kaart te zetten.'

Amirkhan: 'We willen het concept graag puur en spontaan houden. Het gaat om educatie, ontwikkeling en enthousiasme. Ons belangrijkste doel is *talent management*. Je ziet vandaag zo'n Davy Henket. Die gaan we zeker volgen en vaker uitnodigen. Als je ziet hoe hij speelt, een gastje van achttien jaar oud; da's niet normaal!' Benjamins: 'Het leuke is dat die jongens ook weer allemaal vrienden van elkaar worden.

Ze delen gigs met elkaar: vallen voor elkaar in. Het is een grote familie.'

De kracht van het fenomeen shed sessions zit 'm in de participatie. Amirkhan: 'Bij een clinic zit je in het publiek te kijken naar een topdrummer. Dat is mooi en indrukwekkend, en je gaat naar huis met het gevoel: misschien kan ik over zeven jaar een fractie van wat ik net heb gehoord. Hier zit je samen te drummen met iemand als Wes Watkins. Je kunt meespelen, van dichtbij proeven van zijn performance, leren van wat hij doet.' Benjamins: 'Het is een heel andere invalshoek, want jij zit ook achter een drumstel; je hebt een stem in het geheel. Dat is het bijzondere en daarom trekt het drummers zo aan.'